

Svenskt stål Världens trevligaste band? STEEL ATTACK

Power metalbandet Steel Attack bildades i Sala 1995 och har sedan starten spelat in sex album med ständigt varierande uppsättning och musikaliskt stil på låtarna. Sedan 4 år tillbaka sjunger den supertrevlige Ronny Hemlin i bandet som Hallowed snackade lite med i samband med lanseringen av 'Carpe DiEnd', bandets senaste attack.

Jag har pratat med alla typer av människor under de väldigt många intervjuer jag gjort. De är över 100 till antalet och inkluderar folk från när och fjärran, stora och små band, äldre och yngre människor samt trevliga och mindre trevliga personer. Men jag måste nog säga att Ronny Hemlin är den trevligaste av dem alla, åtminstone topp 3, och Steel Attack i allmänhet ett av de trev-

ligaste band jag intervjuat. Inte nog med att Ronny ringde upp ungefär 8-9 minuter för tidigt, han ringde dessutom från sin mobiltelefon eftersom han inte hunnit hem, inte heller hade han ätit och delar av intervjun gjordes i bilen på väg till ett hamburgerhak där han skulle koka middag. Nämnade jag att han ringde mig på jobbtelefonen först men eftersom det var ett mobilnummer

och alldeles för tidigt svarade jag inte "om" han nu skulle ringa tidigt och "samtalet" bli långt - så då ringde Ronny upp mig på mobilen. Snacka om service.

Kort historia

Redan för 5½ år sedan intervjuade jag Steel Attack, då den enda kvarvarande originalmedlemmen, tillika bandets gitarrist, John Allan - en pratglad Salabo

som konstaterade att han mycket väl kunde ha varit min farsa då han är 20 år äldre än jag (intressant fakta för den som bryr sig).

Sedan den intervjun gjordes har mycket hänt i Steel Attacks läger - tre album har spelats in, en ny sångare har tagit plats, 3 gitarrister har spelat i bandet, 3 trummisar, 4 bassister och totalt sett har 8 medlemmar lämnat Steel Attack. Och det har alltså hänt på drygt fem år.

Nytt blod, ny inriktning

En av de nya är alltså Ronny, som trots det ändå varit i bandet i fyra år nu och har någorlunda bra koll på saker och ting från både nu och förut.

- Det är inte så att vi byter ut folk för att vi är missnöjda med deras prestation, menar han. Det är bara folk som slutar och alla har legitima skäl till att sluta - det är för familj, arbete, barn och sådana saker.

Och så har det blivit - Steel Attack är närmast ett Annihilator-band med en kille som finns kvar och sedan kommer och går folk lite som han vill till varje skiva. Om det inte hade varit för att alla medlemmarna alltid hjälpts åt att skriva låtarna och ge sin influens och sitt bidrag till den Steel Attackskiva som är på gång. Med andra ord kan man säga att Steel Attack är som en offentlig toalett - folk kommer och går och läm-

nar sitt bidrag till det, spolar ut skiten/skivan och går sedan vidare. Kanske en elak liknelse, eftersom till skillnad från toaletten så har Steel Attack bara blivit renare och mer välpolerade med tiden istället för skitigare.

- Det är nytt blod och en ny inriktning mot hur det var från början. Alla har ju sin påverkan på bandet. När jag tillträdde sa jag "okej, men det blir inte en enda drake" för jag vill inte stå för sådant, men det var okej sade dem och så blev det.

Ja, så blev det. Första skivan med Ronnie på sång var en tvärkurva åt höger på poleringsskalan jämfört med den innan och eftersom Ronnie både skriver >>

Photo © PatrikHellström .com

Photo © PatrikHellström .com

Photo © PatrikHellström .com

Photo © PatrikHellström .com

låtar och ensam all lyrik är det klart han har påverkan på bandet även han.

- Ja, jag skriver mycket. Jag har skrivit hela låtar själv, även om vi oftast gör det tillsammans, men texterna är det alltid jag som gör så jag påverkar ju på det sättet.

Steel Attack genom historien
Steel Attack bildades alltså 1995 i Sala och hade redan vid sin etablering problem att behålla medlemmar i bandet. Det var därför dem 1997 bytte namn till just Steel Attack eftersom det varit sådant kaos i banduppställningen att det inte fanns tillräckligt mycket kvar av det som var bandet innan längre. Kanske något de borde överväga att göra igen, apropå det, men vi återkommer till den punkten senare.

Hur som helst, efter namnbytet blev skivbolaget AFM-records intresserade av bandets demo och skivkontraktet var i hand inom kort. Debutskivan 'Where Man-

kind Fails' släpptes 1999 men genererade inga fantomlovord direkt och när bandet spelat in sin andra skiva, 'Fall into Madnes' tog det AFM ett helt år att få ut skivan, vilket resulterade i stort missnöje i bandet och att flera medlemmar hoppade av.

Hela bandet hoppade senare av också, från AFM, och tog sig istället till Spanska pyttebolaget Arsie som jobbade hårt för att etablera sig själva och sina band men som aldrig riktigt lyckades med det och efter två skivor även där ('Predator of the Empire' från 2003 och 'Enslaved' från 2004) försvann hela skivbolaget och Steel Attack med det, vilket resulterade i att det tog närmare 2½ år innan den femte skivan kom ut, liggandes på tyska Massacre Records. Där har bandet nu just släppt sin andra skiva och fortsätter trenden kommer de byta skivbolag igen till nästa album, men det verkar inte vara något Ronny hoppas på.

- Massacre var hela tiden vad vi hoppades på när vi sökte efter ett nytt kontrakt och vi är glada att det var dem som dessutom då kom med det bästa erbjudandet. Massacre klingar liksom lite högre inom branschen och vi har lite högre prioritet där än vi haft tidigare.

Ja, för två album har det alltså blivit: 'Diabolic Symphony' (släppt 2006) och den i februari nyläppta 'Carpe DiEnd' som Ronny menar att man kan uttala lite som man vill, antingen "Carpe Die End" eller "Carpe Di End" eller vad fan man nu vill - anything goes!

På väg att växa

Den senaste tiden har mycket hänt för Steel Attack. Efter 'Enslaved' släpptes började bandet gå från att bara få fina omdömen av drak-kåta tonåringar som recenserade deras skivor för att istället få goda recensioner överlag. Försäljningssiffrorna har dock

inte riktigt hängt med lovorden, men Ronny menar att det är någonting som är på väg att hända på den fronten.

- Just nu inväntar vi en turné som också ska ta oss till USA senare, det är något som faktiskt skivbolaget jobbar på åt oss. Än så länge har det kanske fungerat lite bättre i USA än Sverige, det känns som publiken där har lite mer respekt för band än vi har i Europa, de behandlar oss bra helt enkelt och vi får mycket speltid i radio och det finns ju så många fler radiokanaler där. Mycket Internetradio också där dem spelar oss och annat. Vi fick t.ex. göra en intervju live på en radiokanal en gång, minns Ronny.

Och lyssnar man på hårdrockskanalerna i Sverige också kan man då och då få höra lite Steel Attack nuförtiden så visst håller det på hända något - äntligen.

Annars är det mest turnén bandet väntar på - kanske att släppa en till video också.

- Jo, men det är ju mest det. Kanske att vi spelar in en till video också. Vi släppte ju första videon i samband med plattan. Men det blir kanske till sommaren eller något som vi kommer ut.

Blir det några festivaler då också?

- Det tror jag nog inte. Svenska festivaler måste man typ bokas för ett år innan, det är rätt hopplöst med dem. Men det vore ju kul att spela på Sweden Rock eller något sådant.

Turnéminnen

Något som folk brukar älska att höra är vad dessa rock 'n' roll ikoner har för sig när de är ute på sina världsomspännande turnéer och spelar - allt tycks ju kunna hända då. Inte för att Steel Attack ännu kan klassas som ikoner eller gör världsomspännande turnéer direkt, men ni fattar min poäng hoppas jag? Ronny har i alla fall, ikon eller ej, massvis med minnen från de turnéer han gjort,

Försnack inför melodifestivalen med Ronny (Nordmans lillebror)

Efter min intervju med Ronny Hemlin, passar jag på att fråga några snabba frågor om morgondagens (läs 15/3) tävling i Melodifestivalens finaltävling där Ronnys bror Håkan (aka Nordman) ska tävla.

- Det var ju lite bekymmer bara det där med att få biljetter till det hela, berättar Ronny en aning besviket. Du har kanske hört om att inte de uppträdandes familjer fått biljetter till evenemanget? Senast brorsan var med (läs Nordman) hade dem ju i alla fall reserverat biljetter som vi då fick köpa ut för samma pris som de skulle ligga på om vi köpte dem från arrangören. I år fick vi inte ens det så vi fick hitta biljetter till det hela på egen hand. Jag tycker dem är snåla! Att de inte ens kunde göra så som de gjorde då - för så mycket pengar de tjänar på det där tycker man ju det är en liten grej att göra. >>

STEEL ATTACK

men det är svårt att sätta fingret på vad som är det bästa/värsta.

- Jag tycker man har kul hela tiden. Det är massvis med dumma grejer man gör och sådär. Det värsta är nog ändå när vår turnébus kraschade första dagen då vi var på Europaturné. Den kraschade någonstans i Tyskland så vi blev tvungna att byta bromsar på den. Vi fick sova i något kallt jäkla garage medan dem gjorde det, vilket resulterade i att jag blev snorförkylld och kunde knappt sjunga eller någonting.

Hur gör man då då?

- Nej, det är ju bara att kämpa på, finns inte så mycket mer man kan göra.

Så sant som det är sagt. Annars tycker han inte om riktigt när jag för in ämnet på hans röst, att beskriva den är ingenting han vill och så speciell tycker han inte den är, men han sjunger på ändå.

- Jag bara sjunger. Jag överlåter åt andra att försöka beskriva hur jag låter. Min röst är ju inte sko-

lad alls, jag hade kanske kunnat svara på hur jag låter då men nu bara sjunger jag på mitt sätt så som jag gjort ända sedan 1987 nu (över 20 år med andra ord - om ni undrar hur gammal Ronny är så är den mannen 34 år gammal vid intervjutillfället). Det är klart man hoppas att det duger och kanske att man berör någon med hur det låter, men jag bara sjunger.

Carpe DiEnd

Anledningen till att jag och Ronnie gör denna intervju är naturligtvis inte att sitta och snacka turnéminnen, även om det säkert hade varit kul bara jag varit intresserad av den punkten (turnéminnen i allmänhet alltså, inte just Ronnys turnéminnen - kunde inte bry mig mindre om sådant). Nej anledningen stavas 'Carpe DiEnd' och släpptes den 22:a februari i år.

- Det är en skiva som är bra att slappa till. Vi är tvärnöjda med

den! Den skiljer sig lite mot tidigare, det är lite mer symfonier och fler mid-tempopartier. Det är också lite tyngre, kanske en aning mer progressivt, även om vi snarare försöker smyga in sådant hellre än att börja spela metal som är progressiv, vi vill inte ha det allt för komplext.

Ronny väljer också att dra den gamla klyschan om att det är bästa skivan så här långt och att...

- Vanligtvis finns det alltid något mer att önska ifrån sina skivor, men inte denna gång. Nu känns det skitbra!

Favoritlåten ändras, som det bör, från dag till dag menar Ronny och han menar att det är lite svårt att komma ihåg låtarnas namn eftersom de från början gått under arbetsnamn som kanske inte alltid fungerar på skiva.

- Nej, *Evil in Me* hette t.ex. *Käpphästen* från början. Jag vet inte varför, vi bara skriver och kallar dem något.

Jag säger till Ronny att det

kanske skulle vara roligt om de släppte en skiva med sådana titlar någon gång och han brister ut i ett högljutt skratt.

- Ja, det vore kanske kul. Lite punk.

Kanske det kanske...

Käftsmäll

Det lustiga med artistiska uttryck är att se dem växa fram successivt. Alla har sina metoder och dem skiljer sig ofta ganska mycket. Ronnys sätt är att bara sitta och skriva så mycket som möjligt och han föredrar att själv göra allt det han senare kommer göra på skivan - d.v.s. skriva sångmelodier, texter och få till det där passande uttrycket och uttalet som han kan förmedla.

- Ljudbilden brukar växa fram vart efter, men just det jag gör kommer ju på slutet så det vill jag gärna sitta och knäpa med själv så att jag får till det på ett sätt som jag kan göra bra senare. Nu på den här skivan mixade ju

Mike (Wead) så han gav väl sin speciella prägel på det också, vilket blev väldigt bra. Vi är mycket nöjda med hela ljudbilden, det är lite käftsmäll över det - precis som det ska vara!

Nykomling

Som nämndes redan i början har ju Ronny kommit in sedan min senaste intervju och har nu till intervjudagens datum varit i bandet lite drygt fyra år. Jag frågar Ronny hur det var att komma in i bandet, det är ju som redan nämnt lite trafik på de olika platserna i bandet.

- Det var inte alls svårt att komma in, försäkrar Ronny. Det är ju klart att min röst skiljer sig en hel del mot Stefan som sjöng från början och även mot Dick som sjöng innan mig, men det är ju ett helt nytt band nu också, så det är inte alls jämförbart. Stefan sjöng på sitt sätt, Dick också, och jag sjunger på mitt sätt - liksom skriver lyrik efter min smak - så >>

Men du kommer åka och titta?

- Jo, det blir väl det. Men det var svårt att få tag på biljetten. Riktigt dålig stil, riktigt snålt! Vad tror du om brorsans chanser då?

- Det är ju en sak kanske vad man tror och vad man hoppas, men självklart hoppas jag ju på att han vinner! Jag tycker att det är den överlägset bästa låten av dem alla där, men jag kanske är partisk. Men jag gillar bara hela låten, den har bra melodi, bra text, skön att lyssna på. Det är inte alls som en typisk melodifestivalenlåt, vilket de andra ändå är, utan bara ren Nordman. Vad jag däremot tror är en annan sak, eftersom folket ska rösta och det som sagt inte är typiskt melodifestivalstuk på den och så finns det väl intressegrupper som gjort att den inte fått lika bra marknadsföring eller så också. Så vad jag tror är inte att den vinner, men topp fyra tror jag (sexa kom den, red. anm.). Om du bortser från de andra bidragen då, hur håller låten som låt?

- Jag tycker det är en svinbra låt! Det är riktigt bra text och skön melodi. Jag gillar och har alltid gillat Nordman. Han har >>

det är ju en helt annan grej.

Svårt att komma in i bandet anars då? Nej, inte alls - Ronny menar att de repade ihop en gång och sedan var det klart innan han ens gått därifrån.

- Det var inget "vi återkommer till dig" eller något sådant, menar Ronny, utan jag fick verkligen jobbet på plats. Det är ju bra att de inte behövde nöja sig med någon reserv eller något sådant utan att de gillade vad de hörde och ville ha mig.

Ja, eller vad säger man? För Ronny ville ju ha platsen han med och har inte ångrat sig att han tog den.

Vad hände?

Ronny och hans tillträde månede vara glasklart, men en sak jag verkligen undrar över är vad som hände med bandets tidigare skivbolag, Arise. När jag intervjuade John då de låg på bolaget var han närmast lyrisk över bolaget och menade att allt, precis

allt, fungerade hur bra som helst och han aldrig ville byta, typ. Ändå gick bandet därifrån inte ens två år senare och söker man på bolaget idag finns det inte ens kvar. Ronny, som trots allt var med i bandet när de släppte sin sista skiva på Arise, får reda ut vad som hände.

- Det var ju en ganska lustig sak det där, börjar Ronny. Alltså, det är och har aldrig varit något direkt fel på bolaget - det fungerade ju bra med allt men det gick väl inte så bra för dem ekonomiskt. Först var det bara prat om att rensa upp lite bland band och bara förnya skivkontrakt med vissa av dem, vilket då inte skulle vara vi. Men sedan gick ju hela bolaget i konkurs, de klarade väl sig inte utan oss, skrattar Ronny.

Nej, så kanske det var. Vi får se om samma sak händer ifall bandet någon gång lämnar det nuvarande bolaget Massacre.

Försäljningsnack

Nu ska alla ni som ännu inte köpt, fått eller stulit Steel Attacks senaste skiva få en anledning till att gå ut och göra det. Här är Ronnys anledning till att införskaffa sig 'Carpe DiEnd':

- Det är en jävligt bra skiva! Den innefattar det mesta inom hårdrock och har även lite smågodis, som bra metal ska ha. Vi är jävligt nöjda med den i alla fall.

Och så en beskrivning på hur den låter, så kanske ni blir ännu mer övertygade:

- Det är ungefär melodiös, symfonisk heavy metal med en touch av prog. brukar jag säga, skrattar Ronny och motiverar den där touchen med att det kanske inte är riktigt traditionell heavy metal utan lite djupare än så.

- Lyssna och ge den en chans, om ni tycker bandnamnet är fånigt så ska ni försöka se förbi det för det är kanske inte helt rättvisande för vad vi spelar för typ av musik idag. Men det vet jag ju

är svårt, jag dömer själv många band efter deras namn.

Så varför inte byta namn? Ja, det har Ronny och grabbarna fått höra från många håll - och speciellt som det inte är så många medlemmar kvar från första skivan (en bara) så kanske det vore på sin plats? Tja, funderat på det har Ronny och grabbarna i alla fall gjort, men de vill ändå hålla kvar namnet ett tag till, fråga mig inte varför men varför inte?

Det är ju kul i alla fall at tkunna säga att Steel Attack fortfarande spelar, ett av de band som intervjuades till Hallowed's allra första nummer.

Turnésnack

Steel Attack var ju på gång med en turné, minns ni kanske från början, men med vilka? När? Och var? Ja, det är en annan fråga. Ronny hoppas i alla fall på en långvarig turné och han hoppas på att få ha ett lite halvkänt band

som förband (eller om det var tvärtom, kanske).

- Man kan ju hoppas på Maiden, men jag vet inte. Det är väl inte så troligt, huvudsaken är ju att det är "rätt genre", sedan spelar det egentligen ingen roll. Jo, det ska vara trevliga killar också, förstås för det viktigaste är ju att ha kul. Fast det där med rätt genre beror ju i och för sig lite på om vi är huvudbandet eller inte. Man hoppas ju på att få fler fans, göra fler turnéer och sälja fler skivor. Det är min förhoppning på framtiden, avslutar Ronny.

Och så är det väl att vara musiker, man hoppas väl ständigt på att ta sina egna skapelser, sin egen persona och sitt eget liv ett steg framåt genom att få de tre huvudingreddienserna att hela tiden utökas - fans, turnéer och sålda skivor (de tre G:na - *Gladiatorer* (fans), *Guld* (sålda skivor) och *Gästbesök* (turnéer)).

Fixxxer

alltid bra texter och man lär sig gilla det hela med tiden om man lyssnar på det ifall man inte skulle uppskatta det direkt. Låten är ganska annorlunda och jag gillar sådant!
Snackar ni mycket med varandra nu i dagarna?

- Nja, det blir väl något samtal om dagen, kanske. Han är ju som vilken annan polare som helst.

Kommer du och Steel Attack att ställa upp i melodifestivalen någon gång?

- Det kommer nog inte hända!
Varför inte?

- Jag vet inte... Känns bara inte som oss att göra en sådan sak. Men man ska väl aldrig säga aldrig. För tio år sedan sa brorsan samma sak och se vart han är nu. Men jag tror bara inte att vi kommer göra en sådan sak... Fast Lordi ställde ju upp och vann och Lordi är väl knappast det bästa bandet som finns, så helt uteslutet ska man väl kanske inte se det som.

Enligt helt påhittade källor kommer Steel Attack att ställa upp i Melodifestivalen för Uganda nästa år... men det är ännu helt påhittat och kan (med 100% säkerhet) komma att ändras.